

AL MESTRE DE GENEALOGISTES FERNANDO MARTÍ CAMPS

Antoni Tudurí

Secció de
genealogia de
l'Ateneu de Maó

Enguany, 2017, ve ple de motius de commemoració de persones d'origen menorquí. Fins ara hem sentit a parlar del pintor i científic Pasqual Calbó Caldés amb motiu del segon centenari del seu naixement i, possiblement, sentirem a parlar de Francesc d'Assis Pons Alzina, també pintor i polític republicà que va ser batle de Maó, o de Santiago Rubió i Tudurí, enginyer industrial que el passat dia 30 de juny es commemorà el 125 aniversari del seu naixement; però avui li ha tocat a un home, sacerdot, historiador, escriptor i genealogista: Fernando Martí Camps (Barcelona 1917- Maó 1992) d'arrels alaiorenesques passades per Alger.

D'altra banda, aquests darrers temps han sortit publicats al **MENORCA** tres articles que parlen d'ell, escrits per Miquel Àngel Limón Pons, per Josep Pons Fraga i per Ponç Pons. Els dos primers lamenten l'oblit en què s'ha submergit aquest homo, la seva obra i el seu legat. I aquests escrits han induït el meu, molt més modest i fet des de la distància, atès que jo no el vaig conèixer personalment. L'article de Ponç Pons tracta preferentment de la seva vessant literària.

→ **QUAN GENT**, com jo mateix, s'inicia

en aquesta afició de caràcter víric (el virus genealògic es pot determinar quan se't contagia però no se sap mai quan t'abandonarà) topa, indefectiblement, t'ho miris per on t'ho miris, amb D. Fernando, sigui a través de llibres o opuscles dedicats a gent i a fets relacionables amb Menorca, ja sigui pels camins marcats pels estudis genealògics familiars que generava, per encàrrec de qui volia saber d'on venia el seu llinatge. La seva feina ha estat enorme estudiant lligams familiars menorquins. Va ser un digníssim antecessor i mestre dels arxiviers que l'han succeït, com ara Florenci Sastre i Marc Pallicer. Cal destacar que la seva dedicació a la genealogia menorquina va durar més de 50 anys. Com és prou sabut, a jo no em falta res més que captar un repte per mirar de fer endarrere i esbrinar els orígens de tanta gent. La meua inexperiència i manca de formació adequada la compensant-hi molta afició, temps i idees més o manco foradades. I així ha estat amb Fernando Martí. Amb tota seguretat, els experts i els historiadors saben moltes més coses que un servidor però, malauradament, la difusió d'aquests coneixements no acostuma a ser prou eficaç o adequada entre la població menorquina no especialista en temes històrics. Anem, idò, a veure d'on surt aquest ge-

nealogista. El primer camí acostuma a ser anar als registres civils, militars o als arxius eclesiàstics. En aquest cas, el fet que hagués nascut a Barcelona l'any 1917, em va ajudar molt, ja que va ser fàcil trobar l'acta del seu naixement al registre contemporani municipal, pas previ per poder consultar el Registre Civil. A l'acta consta una nota marginal on diu que va morir a Maó en data 06/02/1992.

Era fill de Francesc Martí Tayà, de 41 anys, nat a Barcelona, de professió comerciant i de Margarita Camps Marquès, de 38 anys i natural d'Alger. Els avis patèrns eren Melcior Martí, de professió arquitecte, natural de Sant Boi de Llobregat i d'Eulàlia Tayà, natural de L'Hospitalet. Cap amunt no tenim constància dels seus orígens, encara que el fet que l'avi fos arquitecte denota una certa posició social i professional. Pel que sembla, el matrimoni Martí Camps arriba a Menorca quan Fernando té devers 10 anys, segons he llegit, quedant a viure a Maó i passant molt prest a Ciutadella. L'any 1929 Fernando ingressa al seminari diocesà, per tal de fer els estudis eclesiàstics que el durien a cantar missa l'any 1943.

Pel que fa a sa mare, era filla de Pere Camps Palliser (Alaior 1841) i de Catali-

na Marquès Pou, (Hussein Det, Argelia 1846) però d'ascendència d'Alaior. L'avi patern era Pere Camps Servera i Margarita Pellicer Florit, els dos d'Alaior i els avis materns eren Mateu Marquès Florit i Joana Pou Vila, els dos de Ciutadella. Aquests avis van ser uns d'aquells més de 10.000 emigrants que no van tenir més remei que sortir de Menorca per mor de les polítiques proteccionistes dels governants súbdits de l'inefable rei Fernando VII.

Per qui no estigui prou informat, afegiré que la seva obra és molt extensa, especialment pel que fa a escrits literaris basats en fets i dades històriques i genealògiques molt ben documentades. Per la meua part vull destacar la seva ingent feina com a arxiver diocesà al llarg de més de 50 anys.

I com no pot faltar açò dels *bots* genealògics, avui caldrà destacar la seva relació de sang amb els arxiviers que l'han succeït. En primer lloc la seva relació amb Florenci Sastre comporta 15 «bots», fins a arribar al matrimoni comú compost per Domingo Marquès Juaneda i Margarita Casasnovas Moll, casats a Ciutadella l'any 1678. El següent arxiver, Marc Pallicer Benejam presenta 16 «bots» mínims fins a arribar al matrimoni format per Bartomeu Gornès Pallicer, casat en primeres núpcies l'any 1697 amb Margarita Marquès Sintes i en segones amb Joana Pons Camps l'any 1719. L'actual arxiver, Josep Gornès Gomis, té 13 *bots*, fins a arribar al matrimoni entre Domingo Marquès Mercadal i Joana Camps Ventayol, l'any 1751. Un servidor també hi té relació de sang, encara que més llunyana: 21 «bots» fins a confluïr al matrimoni entre Constantí Ferragut i Maria Bagur, l'any 1583 també a Ciutadella.

Atès l'origen alaiorenc de Fernando Martí Camps, aprofitaré per desitjar unes bones festes de Sant Llorenç a tothom.